

- б) визначення об'єктів тестування;
- в) відбір тестових завдань;
- г) складання інструкцій до цих завдань.

Щоб адекватно відібрати завдання для тесту, необхідно знати їх класифікацію. У вітчизняній та зарубіжній науковій літературі розрізняють такі типи тестових завдань:

- завдання закритого типу (множинного та перехресного вибору, та завдання на упорядкування);
- завдання відкритого типу (завдання на доповнення).

На основі виділених вище ознак тесту можна сформулювати таке його визначення: тест - це підготовлений відповідно до певних методичних та дидактичних вимог комплекс контрольних завдань, що пройшов попереднє випробування, проводиться в однакових для всіх умовах, тривалість та характер якого зумовлені об'єктивними факторами, результати його піддаються кількісному та якісному оцінюванню і дають змогу встановити рівень сформованості мовних та мовленнєвих умінь за допомогою спеціальної шкали заздалегідь встановлених критеріїв.

Таким чином, в умовах кредитно-модульної системи організації навчального процесу у зв'язку з скороченням аудиторних часів, роль тестування як виду контролю знань, умінь та навичок студентів з іноземних мов підвищується. Але тестування має і суттєві недоліки. Намагання підвищити об'єктивність контролю знань, умінь та навичок студентів шляхом тестування, призводить до уніфікації його процедури без урахування індивідуальних особливостей студентів. Таким чином, виникає необхідність пошуку альтернативних форм тестового контролю, які надали б право студентам вибирати формат тестування.

Г.І.Кищенко, провідний соціолог,
anna-1@ukr.net

М.А.Нахабич, провідний інженер,
nahabich@univ.kiev.ua

Київський національний університет ім. Тараса Шевченка, м. Київ

БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС І ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ (ОЧИМА ЕКСПЕРТІВ)

Приєднання України до Болонської угоди зумовило суттєві зміни в існуючій національній системі вищої освіти. Зміна парадигми освіти потребує модернізації як матеріально-технічної бази, так і форм та змісту навчального процесу в цілому, що супроводжується, в тому числі, і психологічною адаптацією об'єктів освіти.

В рамках науково-дослідної теми «Менеджмент у вищій школі України: адаптація до європейського контексту» у 2007 році за участю авторів було проведено опитування експертів, в якому з'ясувалась, зокрема, їх думка щодо процесу адаптування вищої освіти України до Болонського процесу. Найвище (за 5-ти бальною шкалою) оцінено адаптованість науково-педагогічних кадрів; найнижче – економічної (матеріально-технічної) бази вищої школи.

У цілому, згідно з думкою експертів, першочерговими заходами в нинішніх умовах є: поліпшення фінансування вищої освіти; матеріальне стимулювання науково-педагогічного складу ВО, що використовують новітні технології; перегляд науково-педагогічного навантаження.

Таблиця 1. Оцінка експертами процесу адаптування вищої освіти України до Болонської угоди

	Середнє
Науково-педагогічні кадри (потенціал)	3.917
Законодавчо-правова база вищої освіти України	2.750
Система управління	2.435
Економічна база	2.208

Таблиця 2. Оцінка експертами доцільності наступних заходів для адаптування вузівського менеджменту до стандартів Болонської угоди

	Ід
1 Поліпшення фінансування вищої освіти	0.895
2 Матеріальне стимулювання науково-педагогічного складу ВО, що використовують новітні технології	0.729
3 Перегляд науково-педагогічного навантаження	0.729
4 Матеріальне стимулювання науково - педагогічного складу ВНЗ, що працюють за кредитно-модульною системою	0.625
5 Поширення інформації про Болонський процес	0.458
6 Покращення обізнаності студентів щодо напрямків розвитку Болонського процесу	0.437
7 Професійна перекваліфікація викладачів	0.417

Соціологічний моніторинг в подальшому сприятиме оптимізації адаптації вищої освіти до вимог Болонського процесу.